



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||  
Secretarii Opervm ||**

**Poggio Bracciolini, Gian Francesco**

**Argentinae, 1513**

**VD16 ZV 12623**

Aene[a]e siluio gratulatoria super Cardinalatu.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14341**

Poggius florentinus Aeneus Silvius Cardinali Senen. S.D.P.

Cum audissim pater mi reuere adissime te factum esse sancte Romanae ecclesie Cardinalem: gauisus sum sane maiorem imodum; prout amor in me tuus & mea erga te obliterantia postulabat. Id vero maxime mihi fuit voluptatis cernere eam dignitatem quae maxima est in te collocata: quae non ambitu vel gratia sed virtutu studijs que sita esse videre. Accedit ad consolationem meam & sumam ioycunditatem quod vir eloquentissimus optimisq; artibus eruditus / fructu eloquentiae & doctrinae sis (quod per raro accidit) consecutus. In quo gloriari quod domino mihi merito videor posse: nostri quodam ordinis virum hoc est eloquentie suus dñs & ex eius studio pstantem / eo in statu esse collocatum ut sive doctrinae amulos extolle / & ei pstdio atq; ornamento esse possit. Magnu profecto eloquentib; viris suffragium ex hac tua dignitate propositu esse videt: cum sint habituri veluti certu res fugium in quo illorum desideria coquiescant. Ego quidem primu tua / tum vero mea / tum eloquentie omniu causa gratulor & exulto: et tam in insigni loco positu non secus ac si aliqua mihi prospera fortuna accessisset. Et illu mihi diem illi iuxisse foelis tempore / q; declaratus es Cardinalis: cum palam factum sit: locum esse probitatem & doctrinam & non semper neglecta facere yutem. Qd' vero ad me atinet: magnus redos meis exstimo esse fructum. Sdo em te maiori animo / ac promptiori diligenter curarumque ad me pertinent: q; hi quorū mens & voluntas remissior est in doctrina viris subleuandi. Sentiant alij qd' velint virum doctissimum & ornatum virtutibus necesse est doctos diligere ac bonos. Non mihi tam tantu arrogo: ut profitear me doctrina & virtute pfectum esse. Id dicam: dedisse me opam quoad facultas tulit ut non in postrimos esse reiectus. Nolo ut plures solent / cōmorari in tuis laudibus / aut meritis enutriendi: ne videar (qd' virtutu procul abest a meis moribus) ad uslatonis officii assumptisse. Hoc tamen profitear: tantu dignitatis tibi gradu tanq; tuarum virtutum premiu sursum tributu. Vale. Poggij tui memor. Florentie die. iiiij. Januarij. Anno Christi Millefimo quadringentesimo quincagesimo septimo.

Poggius florentinus Aeneus Silvius Cardinali Senen. S.D.P.

Cū querem aliqd' ep̄le argumentū Pater & dñe mi reuere adissime: nihil sane oculabat quod aut mea scribere / aut tua scire maxime interesset. Et tñ cum scribeas recipias: recurrā ad illud qd' teipm credere arbitror: me penitus tuū esse / ibi facili faciēti cupidit: si q; in re mea tibi cura / studio / opera / diligentia opus esset. Quis haec mea pollicitatio inanis esse vident: cum rure habitem: ubi nec mihi quidem vide or sati facere posse / ne edū alij meā opam polliceri. Recessi iam dudum cum familia ab urbe / declinandi morbi grā. Vbi suffulsus libris inter hos rusticos aliquid mihi sapere videor. Legens tame saepe mitigo solitudinemque hoc tempore videret esse sae libris. Sed in legendō assētor / ut minime videar esse solus: sed in p̄stantissimō virorū cotu: quorū vocibus melior fio / & ab inani appetitu remotior. Verum qd' in primis scribi oportet postremū erit agō tibi grās quātas possum maximas pro literis quibus meę ep̄le tam elegantē / tam humaniter / tam amice respondisti: atq; adeo suauit & beniuolente / ut ne filio quidem parens aliquis tanta charitate ac benis uolentia scribere potuisse. Haec scripsi paucis / tecum materia loquendi querensne forte mea taciturnitate antiquę erga me beniuolentię obliuiscaris. Vale diu fons & me ut soles ama. Die tertia Novembris. Rute.

Poggius florentinus viro insigni Gregorio corario sedis apostolicę protonotario S.D.P.

Optarem mi Gregori amantissime / ut libellus quem de nobilitate cōposui / a me esset editus prior in manus tuas puenisset. Nam duo quae amicissime ad mones / facile mutassem arbitrio tuo. Non em sum adeo p̄tinax in opinione / quin plus cōcederem tuę auctoritatē q; meę sententię. Nam cū in scriptis meis / quae le